انتقاد رییس سازمان استاندارد سیرجان در گفت‌وگو با پاسارگاد

کم‌کاری برخی ادارات گریبان ما را گرفته است

عکس: امین ارجمند | پاسارگاد

گروه خبر

علامت استاندارد یک کشور بالاترین درجه و نشانه اطمینان‌بخشی مسئولان در مورد کالاها به مردم است. از این منظر جایگاه و ارزش این علامت بسیار مهم و خاص است اما به نظر می‌آید در ایران و به طور مشخص سیرجان، داستان به گونه‌ای دیگر است. از طرفی مسئولان استاندارد بارها از بی یا کم‌توجهی مردم به علامت استاندارد و نداشتن حساسیت روی کالاهای بدون استاندارد گلایه کرده‌اند و از سویی بخشی از مردم نیز اعتباری برای این علامت قایل نیستند و معتقدند ارزشی ندارد.

رییس اداره استاندارد سیرجان، محمد یزدی میرمخلصونی در این گفت‌وگو که به مناسبت روز ملی استاندارد صورت گرفته از برنامه‌های این اداره و موانع می‌گوید.

آیا شاخص‌هایی برای دانستن وضعیت استاندارد سیرجان در بخش‌های مختلف، وجود دارد و ما می‌توانیم آن را مشاهده کنیم؟

بخش کوچکی از قوانین استاندارد مربوط به خود تشکیلات استاندارد است. اکثر مواردش در رابطه با حقوق مردم است؛ از نظر ایمنی، سلامت، کیفیت، بهروری. اگر مردم به این حقوق آشنا باشند، آشنایی با مطالبه نیاز به پاسخگویی را در پی دارد. پاسخگویی یعنی ارتقای انجام وظیفه و این یعنی یک جامعه با همان خواسته‌ای که شما سؤال داشتید. ما کارمان را انجام می‌دهیم اما اطلاعات ما از همه موارد عدم رعایت مقررات استاندارد محدود است. مطالبه مردم است که به ما اطلاع می‌دهد و ضریب پوشش استاندارد بالا می‌رود. ما بسیار ممنون می‌شویم اگر مطالبه‌گری از اداره استاندارد قطع نشود. شهرستان سیرجان یک شهرستان ویژه و خاص است. ضریب مهاجرت مثبت است و رفت و آمد زیاد داریم. هر کجا چنین باشد کنترل یک مقدار مشکل است. جنس غیر استاندارد وبی کیفیت همیشه در شهری وارد می‌شود که خواستار و خریدار داشته باشد. در شهرهای مهاجرپذیر افراد زیادی پیدا می‌شوند که یک ماده غذایی می‌خواهند که سیرشان کند و شاید به کیفیت توجه نشود از این جهت کار ما در سیرجان مشکل است. مشکل عمده بعدی که بارها گفتم و شاید برای برخی هم ناخوشایند باشد این است که برخی دستگاه‌های ماجزو کم‌توجه‌ترین‌ها به مقررات استاندارد هستند. می‌روند بدون توجه به استاندارد آسانسور نصب می‌کنند و بعد که به مشکل که‌برمی‌خورند و ما پلمب می‌کنیم مراجعه می‌کنند که پلمپ را به تأخیر بیندازیم. این را نمی‌شود گفت از بی‌اطلاعی است بلکه از بی‌توجهی است. چون طرف مسئول یک اداره است. در این میان ناآگاهی مردم از موارد استاندارد هم در بروز مشکل نقش دارد. خوشبختانه مردم مطالبه‌گر و باهوش هستند که باعث تعامل خوب ما با مردم می‌شود. اداره ما با تاخیر شاید ۳۰ ساله تاسیس شد ولی در همین ۱۰ سال گذشته خیلی خوب عمل شده است. بسیاری از مواردی که در سیرجان کنترل می‌شود، قوی‌تر از شهرهای دیگر است.

شما نمودار یا شاخصی در مورد میزان کنترل کیفی مواد خوراکی یا سایر اقلام مصرفی دارید؟

هر جایی که می‌خواهد پروانه استاندارد بگیرد، سه مرحله دارد. اول قانونگذار یک مسئول کنترل کیفی معرفی کرده که در اداره تایید صلاحیت شده. این افراد به واحدهای تولیدی می‌روند و آن‌جا مستقر می‌شوند. این فرد مکلف است روزانه آزمایش و کارشناسی کند.

عملکرد این نیروهای کنترل کیفی در ۱۰ سال اخیر چطور بوده. آیا مواردی بوده که از انجام وظیفه تخطی کرده باشند.

بله. وظایف این‌ها تعریف شده است. اگر روزی محصولی از این کارخانه بیرون برود و این محصول به کسی صدمه بزند یا شکایتی بشود، مسئولیت کیفری دارد. ما در شهرهای دیگر محکومیت و در سیرجان هم عزل مسئول کنترل کیفی داشتیم.

بعضی وقت‌ها مسئولان کنترل کیفی افراد خیلی تابع و وابسته به مدیریت انتخاب می‌شود. این‌ها بیشتر از صاحب و مدیر کارخانه تبعیت می‌کنند. ما مواردی داشتیم که بدعمل کردن‌شان منجر به تعطیلی کارخانه‌ها شده است. ظرف سال‌های گذشته سه تا کارخانه را تعطیل کردیم.

چه کارخانه‌هایی بودند؟

اسم نمی‌برم اما آب معدنی، تن ماهی، پفک و یخمک تولید می‌کردند که این‌ها را ما تعطیل کردیم. اگر بخواهیم یک جمع‌بندی داشته باشیم، سیرجان بعد از مرکز استان از نظر عملکرد وضعیت خوبی دارد.

اگر مسئول کنترل کیفی با مدیر کارخانه تبانی کند چه اتفاقی خواهد افتاد؟

در بازدیدهای‌مان اگر مسئول کنترل کیفی سه بار در کارخانه نباشد، ما این مسئول را تعلیق می‌کنیم. اگر شکایتی از محصول شد، اولین نفر از مسئول کیفی سوال می‌پرسیم. قانون پیش‌بینی کرده همه می‌توانند مسئول کنترل کیفی باشند جز مدیر تولید و مدیر عامل. چون می خواهیم محصولی بیرون بدهیم که ضمانت داشته باشد.

در ابتدای صحبت‌های‌تان گفتید برخی از دستگاه‌ها خودشان از کم توجه‌ترین‌ها نسبت به رعایت استاندارد هستند. امکانش هست بگوید کدام دستگاه‌ها؟

اینکه بخواهیم اسم ببریم، درست نیست. اما دستگاه‌ها و اداراتی داریم که آسانسورشان پلمپ است. الان بعد از بروز مشکل می‌گویند پلمپ را بردارید تا آسانسور را درست کنیم. درحالی که مثلا دو سال است این آسانسور را دارند. آسانسور یا مشکلی به وجود نمی‌آورد یا مشکل خطرناکی به وجود می‌آورد. با رشدی بلندمرتبه‌سازی و نیاز به آسانسور با آسانسورهای بلاتکلیفی در همین چندسال مواجه شدیم و من نگران افزایش ناگهانی سوانح آسانسوری هستم. چندین ساختمان بزرگ در سیرجان هست که مالک یا تعهد یا دور زدن قانون یا کوتاهی دستگاه‌های متولی، استاندارد آسانسور را نگرفته و رفته مثلا به پنجاه نفر فروخته. حالا هزینه به عهده کیست؟ این گونه است که مشکلات حقوقی بسیاری بروز پیدا می‌کند.

شما در این چندسال همیشه در مورد آسانسورهای بدون استاندارد مصاحبه کرده‌اید. دایره اختیارات شما چقدر است که این مشکل هنوز حل نشده است؟

آن‌هایی که این مشکل را داشتند تعیین تکلیف شده‌اند اما چون علم و آگاهی‌اش نیست، مرتب دارند اضافه می‌شوند. اگر به تذکرات ما توجه می‌شد باید این مسئله تا کنون حل می‌شد اما نشده است. پرونده قبلی‌ها در جریان است. مشکل ما جدیدی‌ها هستند که دوباره به همان راه می‌روند. فردی که می‌خواهد آسانسور نصب کند، کارفرما است که باید خواسته خود را به یک نصاب یا شرکت بگوید. نصاب از فروشنده طبق مشخصاتی که شما خواسته‌اید آسانسور می‌خرد. او مکلف است آسانسور را نصب و راه‌اندازی کند. پولش را نباید کامل بگیرد تا استاندارد آسانسور را بگیرد و تحویل کارفرما بدهد. اصلا کارفرما کاری با اداره استاندارد ندارد اما مردم مطلع نیستند. یا قرارداد نمی‌بندند یا قرارداد ناقص می‌بندند و پول شرکت یا نصاب را کامل می‌دهند و آن‌ها هم می‌روند.

هزینه گرفتن استاندارد زیاد است؟

اگر اشکال و ایراد فنی نداشته باشد، خیر. یک پولی به شرکت بازرسی باید بدهند تا بازرسی کند. اما اگر مشکل فنی یا سازه داشته باشد، فرق می‌کند. مثلا مهندس ناظر به چاله آسانسور نظارت نکرده است. تخریب و بهسازی چنین موردی ممکن است چند میلیون تومان هزینه داشته باشد. حالا تمام این مشکل به پای استاندارد نوشته می‌شود و می‌گویند مثلا ۱۰ ماه است به ما گواهی ندادند. آیا راهنمایی و رانندگی تعهد داده که به همه گواهینامه بدهد؟ ممکن است فردی ۲۰ بار امتحان بدهد و قبول نشود. مردم در حالی از استاندارد گلایه می‌کنند که مقصر نصاب یا مهندس ناظر بوده که قوانین را رعایت نکرده است. اگر مردم از قوانین اطلاع داشتند، قرارداد می‌بستند و پول طرف را کامل نمی‌دادند تا مجوز استاندارد را بگیرد.

در مواردی که استاندارد رعایت نشده ما با مجموعه‌ای از اهمال و دور زدن قانون مواجه هستیم که پای دستگاه‌های دیگر را نیز به میان می‌کشد.

بله چون دستگاه‌های متولی مشکل دارند. نصاب را که ما نباید تایید کنیم. باید اداره صنعت و معدن تایید کند. مشکل ما این است که بسیاری نصاب مجاز نیستند اما آسانسور نصب می‌کنند. مشکل از ما نیست اما کم‌کاری‌ها گریبان ما را می‌گیرد. متاسفانه در شهر ما از این نظر دستگاه‌ها منسجم عمل نمی‌کنند. تا حالا ندیدیم دستگاه متولی با نصاب غیرمجاز یا نصابی که بد عمل می‌کند، برخورد کند. کار رها شده است. بار روی دوش نفر آخری است که ما هستیم. وقتی بخواهید پایان کار بگیرید یا وام‌های‌تان را بدهید می‌گویند بروید اداره استاندارد. وقتی مهندس ناظر به چاله غیر استاندارد گواهی داده است، چطور به کارفرما توضیح بدهیم که باید مهندس را به دادگاه بکشاند و بگوید خسارت دیده؟ کارفرما به اداره استاندارد فشار می‌آورد. یک بار یکی از مسئولان گلایه کرد که ما ۱۰ سال است نتوانستیم گواهی استاندارد را بگیریم و نصاب می‌گوید اداره استاندارد نمی‌آید گواهی بدهد. از سیستم کرمان استعلام کردم و معلوم شد نصاب تازه همان روز رفته و ثبت‌نام کرده و تاکنون غیرمجاز بوده است. آسانسور باید بیمه داشته باشد و مورد بوده که نصاب گفته خودم شما را بیمه می‌کنم. بیمه ۱۸۰ هزار تومان بوده اما نصاب ۲ میلیون تومان صورت‌حساب به آن‌ها داده است. وقتی هیچ نظارتی بر این‌ها نیست مشکل پیدا می‌شود. همه‌جای کشور نصاب‌ها صنف دارند جز سیرجان.

پس پای اصناف هم در بروز این مشکلات وسط است.

باید همه احساس مسئولیت کنند تا نظام متمرکزی برقرار شود. اداره استاندارد فقط نقش پلیس را بر عهده دارد. بحث تایید مربوط به شرکت‌های بازرسی کشوری است که تایید صلاحیت و گواهی می‌دهند.

وسایل بازی که در پارک‌های سیرجان هستند استاندارد دارند؟

اگر جدید نصب کرده باشند نمی‌دانم اما لیست پارک‌های اصلی را هر سال از کرمان می‌گیریم و به ما اعلام می‌کنند که این موارد پروانه دارند. برای بازرسی از کرمان می‌آیند و موارد مشکل‌دار را معرفی می‌کنند و ما می‌رویم برخورد می‌کنیم. یک نکته هم در مورد نازل‌های سی ان جی بگویم که بدترین وضعیت را سیرجان داشت.

از نظر ایمنی؟

هم ایمنی و هم استاندارد. مثلا سنجش حجمش مشکل داشت. صاحبانش شهرداری‌ها بودند که به پیمانکار داده بودند. خوشبختانه با سخت‌گیری‌هایی که شد نمی‌گوییم ایده‌آل شده است اما نسبت به استان وضعیت بدی ندارد. اما دو سال طول کشید تا این اتفاق بیفتد. چند بار تا پای تعطیلی آنها رفتیم اما نمی‌شد چون مشکلاتی برای مردم به وجود می‌آمد. ما هم معذوراتی داریم. اگر شب عید سی ان جی را ببندیم بحران درست می‌شود. مجبوریم دست نگه داریم تا فرصت دیگر. البته خوشبختانه فعلا وضعیت خوبی دارند.

وقتی بقیه متولیان هیچکدام یا اطلاع نداشته باشند یا اعتقاد به استاندارد نداشته باشند، دنبالش هم نمی‌روند. خیلی بد است یک اداره این‌قدر در فشار بیفتد. اگر عملکرد دستگاه‌های متولی به صورت جزیره‌ای نبود، طرف متوجه می‌شد که اداره استانداردی هم هست. قانون اداره استاندارد تغییر کرده است و نظارت عام به همه کالاهای تولید داخل دارد. حالا حتا بر دستگاه‌های دولتی هم نظارت داریم. منظور نظارت بر کار کردن به صورت استاندارد است. در بند ۲۴ و فصل‌الخطاب اقتصاد مقاومتی، نظارت استاندارد با توجه به توسعه پایدار کشور مطرح شده است. واحدهای تولیدی شرایط استانداردی که توسط موسسه‌های استاندارد آن کشور تهیه شده را در اختیار دارند و خودشان به صورت رقابتی نه تنها استاندارد را رعایت می‌کنند که استاندارد خودشان را بالاتر از حد استاندارد گفته شده می‌رسانند. در کشورهای پیشرفته استاندارد بسیاری از کارخانه‌ها از استاندارد ملی‌شان قوی‌تر است. اگر استاندارد را رعایت نکنند، خودشان از بازار حذف می‌شوند. اگر کسی محصول بی‌کیفیت تولید کند، امکان حیات ندارد چون حذف می‌شود. حتا چین هم دارد به سمت محصولات با کیفیت می‌رود. ما هم داریم به این طرف می‌رویم. یعنی ابتدا بحث اعتماد به تولیدکننده است. بخش بعد، سخت‌گیری زیاد نسبت به کسانی است که از این اعتماد سوءاستفاده کنند.

برخی از مردم اعتقاد دارند استاندارد الزامانشانه کیفیت محصول نیست.

هم قابل تایید است و هم قابل تایید نیست. بسیاری از استانداردهای ما استانداردهای روز دنیا است. اصلا بسیاری از استانداردهای ما که قابلیت اجرایی داشته عینا ترجمه استانداردهای روز دنیا است. ما عضو فعال سازمان ایزو هستیم. اما به نوعی هم حرف شما را تایید می‌کنم. در کشوری مثل کشور ما که در حال جنگ اقتصادی و توسعه است، شاید اجبار استاندارد به آن شکل سخت و پیشرفته الان مقدور نباشد. امکان بومی‌سازی‌اش هم نباشد. مثلا ما می‌خواهیم تلفن همراه تولید کنیم، اگر استاندارد ملی خیلی سختگیرانه داشته باشیم کسی نمی‌تواند کار کند. باید مقداری انعطاف داشته باشیم. پس چنین نیست که تعمدا و از سر غفلت سطح استاندارد را پایین بیاورند. ما در بسیاری از استانداردهای دنیا صاحب‌نظریم. اما خُب مشکلاتی هم وجود دارد. مثلا ما الان با پدیده جعل استاندارد مواجه هستیم. همین زیر علامت استاندارد یک کد ۱۰ رقمی داده شده است تا مردم با بررسی کد بتوانند بفهمند کالا اصالت دارد یا نه. نکته دیگر اینکه وقتی استاندارد تعریف می‌شود نباید معیار را نمره ۲۰ بگذاریم. استاندارد باید از نظر ایمنی و کیفیت ضمانت کند ولی باید طوری باشد که یک تولید کننده بتواند بالاتر از حد استاندارد هم تولید کند. در نهایت بالاخره همیشه آدم متخلف هم وجود دارد. مواردی وجود دارد که فرد مثلا در تولید بتن تخلف کرده اما شاکی ندارد. خودمان متوجه شده‌ایم و داریم پیگیری می‌کنیم. هیچ‌وقت مهندس ناظری متوجه نشده یا اگر شده پیگیری نکرده است که چرا کیفیت بتن تولید این فرد استاندارد نیست.

یکی از ایراداتی که مردم می گیرند این است که ما داریم همان محصول قبلی را می‌خریم اما کیفیتش افت کرده است. آیا این واقعیت دارد؟

الان قیمت لیمو مشخص است. مردم می‌توانند با یک حساب سرانگشتی متوجه شوند که مثلا ۴۰۰ سی‌سی آب‌لیمو با هزینه‌های جانبی‌اش باید حدود ۲۰ هزار تومان باشد اما می‌بینیم طرف آب‌لیمو را ۲ هزار تومان می‌فروشد و مردم هم می‌خرند. اشکال این است که اکثر مردم تنها به دنبال این هستند که چیزی بخرند تا شکم‌شان را سیر کنند. درصد کمی از مردم به دنبال کیفیت هستند. در نتیجه کسانی که جنس بی‌کیفیت تولید می‌کنند، فروش بیشتری دارند و کسانی که جنس با کیفیت تولید می‌کنند، درصد کمی را تشکیل داده و به حاشیه می‌روند. استاندارد که نمی‌تواند همه کارها را انجام دهد. ما نا چاریم از طریق قانونی وارد شویم. ما وظایف خودمان را انجام می‌دهیم.

بالاخره برخی از محصولات دچار افت کیفیت می‌شوند یا خیر؟

اگر مردم چنین چیزی می‌بینند، از خودشان سؤال کنند چند بار به دستگاه‌های متولی شکایت کرده‌اند؟ من قبول ندارم که اگر کسی از محصول بی‌کیفیتی شکایت کند به جایی نرسد. حداقل در مورد اداره خودمان قبول ندارم. مردم درست می‌گویند چون معمولا عقل جمعی درست می‌گوید. اما تک تک این عقل جمعی چه واکنشی داشته؟ چند بار مردم وقتی جنس سرمایه‌ای می‌خرند، دنبال قرارداد یا فاکتور هستند؟ حتا طلا را هم گاهی بدون فاکتور خرید و فروش می‌کنند. مثلا وقتی مردم عایق رطوبتی می‌خرند چند درصدشان با فروشنده قرارداد می‌بندند که اگر عایق استاندارد نبود، پول نمی‌دهم؟ همین باعث مشکل شدن نظارت می‌شود. اول باید مردم مطالبه داشته باشند چون مطالبه مردم است که می‌تواند جامعه را کالای غیر استاندارد پاک کند و گرنه ما که وظیفه خودمان را انجام می‌دهیم.

آیا احتمال دارد به دلایلی حد استاندارد، از آن‌چه قبلا تعیین شده پایین‌تر بیاید؟

به ندرت. باید بدانید گاهی حتا استاندارد خود اتحادیه اروپا هم به عقب برگشته است. در بحث آفلاتوکسین، به طریق سیاسی حدی را اعمال کردند که پسته ایران بسیار ضرر کرد. تقریبا هم یک واقعیت پزشکی بود اما انگیزه‌شان سیاسی بود. بعد از چند سال ایران و برخی کشورهای تولیدکننده دانه‌های روغنی مثل برزیل با هم توافق کردند و حد استاندارد را در مجامع بین‌المللی تغییر دادند. یعنی استاندارد اروپا به حالت قبل بازگشت. پس چیز غیرممکنی نیست اما این که ما از استاندارد مان عقب‌گرد داشته باشیم، اتفاق نیفتاده است. ما فرار از قانون، جعل علامت استاندارد، توزیع جنس خارج از روش قانونی داریم اما عقب‌گرد در استاندارد نداریم.

با توجه به این که گفتید برخی از دستگاه‌ها و ادارات به قوانین استاندارد اعتنایی ندارند یا دور می‌زنند، می‌خواهم بدانم دایره قدرت شما در چه حدی است و آیا توان برخورد دارید؟

ما از نظر قانونی خلا نداریم، مخصوصا با قانون جدید که بسیار محکم است. قوانین استاندارد از معدود قوانینی است که حتا مجازات‌ها را احصا کرده است. می‌ماند بحث استفاده از نیروی قهریه و مراجع انتظامی که فرمانده این نیرو نهایت لطف را به ما داشته اما به دلیل مشغله‌ها و کمبود نیرویی که دارند، ما دسترسی دائم نداریم. نکته دیگر این که برخورد با یک متخلف متجری توسط دستگاه قضایی و به تشخیص قاضی است. مواردی بوده که نظر ما بر مجازات بوده است اما قاضی اقناع نشده است. خوشبختانه با مساعدت ریاست دادگستری سیرجان، برای اولین بار یک مسئول دولتی شهرستان در شورای قضایی شهرستان حاضر شد و با حضور تمام قضات، قوانین استاندارد مورد بحث قرار گرفت. ریاست دادگستری قول دادند از این پس در پرونده‌های مربوط به استاندارد با نهایت حساسیت بررسی صورت گیرد.

تکلیف مواد غذایی که مثلا در مهیاشهر به فروش می‌رسد، چیست؟

مهیاشهر به خاطر بافت اقتصادی، نیاز به تصمیم در سطح کلان شهرستان دارد. یک دستگاه امکان رفع مشکلات موجود را ندارد.

آیا ممکن است محصولی که در مهیاشهر عرضه می‌شود و استاندارد ایران را ندارد، جعلی باشد؟ یعنی استاندارد کشور تولیدکننده مثلا آمریکا یا اروپا را به صورت جعلی روی محصول زده باشند؟

کاش محصول آمریکا یا اروپا باشد. این‌ها را چین می‌زند. آنجا هم محصول اصل پیدا می‌شود و هم محصول جعلی.

خطرزا نیست؟

چرا به خصوص اگر محصول برقی باشد.

در مورد محصولات غذایی مشکلی پیش نیامده است؟

تاکنون بابت مسمومیت محصولات غذایی مهیاشهر موردی نداشتیم چون اگر چنین بود با توجه به رسانه‌های قوی شهر مشخص می‌شد.

سرمقاله

اشک دیده من و خون دل شما

رضا مسلمی‌زاده

«امیدوارم با همکاری همه عوامل و مردم خوب سیرجان و کرمان بتوانیم کاری انجام دهیم که در شأن مردم خوب استان باشد.» حرف‌های مجید جلالی از همان جنس حرف‌هایی است که معمولا همه‌ی ما در آغاز به کار به زبان می‌آوریم و هیچکس هم توقع ندارد جز این بشنود. اینها همان تعارفاتی است که در فرهنگ ما رایج است. «به هیچ‌وجه توقع نداشته باشید یک نفر بیاید و آن یک نفر تیم را نجات دهد. همه باید مشارکت کنند؛ مسئولان استان و باشگاه. کار جمعی است و مخصوصا مردم سیرجان. من از آنها توقع دارم، این تیم آنهاست این تیم باید برای جوانان و بچه‌های سیرجان بماند. کنار تیم باشند مثل استادیوم وطنی که مردم به تیم عشق می‌ورزند... من می‌خواهم مردم سیرجان اینجوری به تیم نگاه کنند، دوست دارم فردا جای خالی در استادیوم نباشد و بیایند و تشویق کنند. چرا که این تیم مال آنهاست و منفعت‌های آن به بچه‌های آنها خواهد رسید.» ای کاش این تعارفات آقای جلالی که اندکی بی‌خبر بر روی نیمکت تیم گل‌گهر نشسته است، حقیقت می‌داشت.

آقای جلالی، این تیم وقتی که می‌برد چندان چنگی به دل نمی‌زند، چرا که در نگاه مردم و اهالی ورزش تیمی با این همه ریخت و پاش اگر نبرد جای تعجب است. اما همین تیم وقتی که می‌بازد، غم و غصه‌ی اهالی سیرجان دوچندان می‌شود. چرا که آن همه پولی را که از ثروت و سرمایه شهر خرج این تیم می‌شود، هدر رفته می‌بینند. پولی که می‌توانست با نگاه بهتر جوری خرج شود که حرف شما را به واقعیت نزدیک‌تر سازد آنجا که می‌گویید «منفعت آن به بچه‌های آنها خواهد رسید.» این اشک دیده‌ی من و خون دل کسانی است که از این همه ریخت و پاش بهره‌ای نمی‌برند. فعلا که دنیا به کام کسانی است که هیچ چیز برای‌شان با اهمیت‌تر از حفظ صندلی‌های‌شان نیست. صندلی‌هایی که غصب کرده و با کنار گذاردن افراد لایق به ناحق بر آن تکیه زده‌اند. برای آنها قربانی کردن مربی اولین گام در حفظ صندلی‌های‌شان است و مجیدخان جلالی احتمالا با این چنین مدیرانی در فوتبال فاسد ایران بیش از همه‌ی ما آشناست.

امروز که با دوستی از حذف زودهنگام گل‌گهر از لیگ برتر حرف می‌زدم با پوزخندی حرفم را رد کرد و گفت: «از معجزه‌ی پول بی‌خبری! با خرج بیشتر حفظش خواهند کرد.» البته که او بیش از بنده با زیر و بم فوتبال باشگاهی ایران آشنا و سخنش به حقیقت نزدیک‌تر است. ما سال‌هاست که با این شیوه‌ی مدیریتی خو گرفته‌ایم؛ هزینه‌ی بی‌هنری و سوء عملکردها را با خرج بیشتر از جیب عمومی می‌پردازند. این صندلی به هر قیمت باید حفظ شود و قربانی کردن؛ همکاران، اهالی رسانه، سرمربی و حیف و میل بودجه، عنداللزوم از اوجب واجبات است.

شخصا یکی از عوامل را که باعث می‌شود مجید جلالی، نتیجه‌ی مطلوب و لازم را نگیرد، نبود یا کمبود «قالتاقی» می‌دانم. قالتاقی برای موفقیت در فوتبال ایرانی از نان شب واجب‌تر است بسیار واجب‌تر از لب‌تاب و امثالهم. روزگاری گل‌گهر به فوتبال پاک و بدون حاشیه مفتخر بود. امیدوارم اندیشه‌های تاکتیکی مجید جلالی گل‌گهر را در لیگ ماندگار کند. وگرنه خرج بیشتر و قربانی کردن یکی از بااخلاق‌ترین و با دانش‌ترین مربیان فوتبال ایرانی گزینه‌ای ناگزیر خواهد بود.

خبر

مراسم حلیم‌زنی هیات علی‌اکبر سابقه طولانی دارد

پاسارگاد

مراسم حلیم‌زنی هیات علی اکبر در شب اربعین یکی از مراسم‌های قدیمی سیرجان است که هر سال طبق روال سال‌های گذشته با تشریفات و عظمت خاصی انجام می‌شود. حمید امدادی یکی از اعضای هیات علی اکبر در مورد سابقه این مراسم می‌گوید: مراسم حلیم‌زنی شب اربعین سابقه‌ی طولانی در این هیات دارد شاید بیش از یک قرن باشد چرا که ۵۰ سال است که فقط توسط ما دارد انجام می‌شود و قبل از ما هم این مراسم انجام می‌شده است. او ادامه می‌دهد: هدف اصلی از انجام این مراسم نذری دادن و ادای احترام به ساحت مقدس امام حسین(ع) است. امدادی در مورد این مراسم می‌گوید: در این مراسم بطور متوسط ۲۰ تا ۲۵ گوسفند حدود ۴۰ کیلویی ذبح می‌شود، همچنین ۶۰۰ تا ۷۰۰ کیلو گندم در ۱۲ دیگ بزرگ مخصوص حلیم طبخ می‌شوند، سپس بعد از نماز صبح روز اربعین حلیم بین مردم توزیع می‌شود. وی افزود: مردم دیگر عادت کردند و هرساله منتظرند اربعین فرا رسد و حلیم بگیرند. او می‌گوید: در این مراسم حدود ۱۵۰ نفر کمک می‌دهند و از آخرشب باید دو نفر پای هر دیگ تا صبح حلیم‌ها را بزنند تا گندم‌ها نرم شوند. و مرتب این دو نفر عوض می‌شوند.

آگهی فقدان سند مالکیت

خانم حکیمه ناصری‌نژاد با ارائه دو برگ استشهادیه از دفتر اسناد رسمی شماره ۱۵۰ سیرجان مدعی است که سند مالکیت ششدانگ پلاک ۱۸۴۲ فرعی از ۶۵۱۹ اصلی واقع در بخش ۳۷ کرمان به نام خانم حکیمه ناصری‌نژاد ثبت و سند مالکیت صادر و تسلیم گردیده است که به علت جابجایی مفقود گردیده. لذا به دستور تبصره یک اصلاحی ماده ۱۲۰ آیین‌نامه قانون ثبت مراتب جهت اطلاع مردم آگهی می‌شود تا هرکس مدعی انجام معامله یا وجود سند مالکیت نزد خود می‌باشد، ظرف مدت ۱۰ روز از تاریخ انتشار روزنامه گواهی اعتراض خود را به این اداره تسلیم دارد. در غیر این صورت پس از سپری شدن مدت قانونی و عدم واخواهی سند مالکیت المثنی به نام مالک صادر خواهد شد. ۵۱۳ م.الف تاریخ انتشار: ۱۳۹۸/۰۷/۲۹ محمد آرمانپور- رییس اداره ثبت اسناد و املاک شهرستان سیرجان

آگهی مزایده اموال منقول نوبت اول

احتراما نظر به اینکه در پرونده کلاسه ۹۸۱۰۵۹ بایگانی اجرای احکام شورا ها براساس صدور اجراییه محکوم علیه رضا مقدس فرزند احمد محکوم به پرداخت اصل خواسته در حق محکوم له داریوش آرادیخواه قهستانی گردیده که محکوم علیه ۴ عد سیم‌کارت به شماره‌های ۰۹۱۲۰۹۳۴۳۱۴ - ۰۹۱۲۹۲۳۸۲۷۲ - ۰۹۱۲۵۲۳۸۲۶۴ - هر کدام به مبلغ ۵/۰۰۰/۰۰۰ ریال و سیم‌کارت به شماره ۰۹۹۰۲۷۸۲۵۸۸ به مبلغ دویست هزار ریال کارکرده معرفی که محکوم له تقاضای فروش فوق را از طریق اجرای احکام شورا ها نموده‌اند که توسط کارشناس رسمی دادگستری بازدید و اموال فوق واقع می‌باشد که به مبلغ ۲۱۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال ارزیابی و تعیین قیمت گردیده است. مال معرفی شده در روز دوشنبه به تاریخ ۱۳۹۸/۰۸/۱۳ ساعت ۱۱ ظهر از طریق مزایده در محل اجرای احکام شورا ها به فروش می‌رسد. مزایده از قیمت کارشناسی شروع و برنده مزایده کسی است که بالاترین قیمت را پیشنهاد نماید. ۱۰ درصد قیمت پیشنهادی فی‌المجلس از برنده اخذ تا در صورت انصراف پس از کسر هزینه‌های اجرایی مابقی به حساب درآمدهای دولت واریز می‌گردد. متقاضیان می‌توانند پیشنهادهای خویش را به انضمام فیش ۱۰ درصد مبلغ پیشنهادی که واریز به شماره حساب ۲۱۷۱۲۹۳۸۲۵۰۰۷ سپرده دادگستری نزد بانک ملی گردد، داخل پاکت دربسته حداکثر تا قبل از زمان برگزاری مزایده از طریق پست سفارشی به این اجرا ارسال یا تحویل دفتر اجرای احکام شورا ها نمایند و روی پاکت قید نمایند مربوط به مزایده مورخه دوشنبه ۱۳۹۸/۰۸/۱۳ می‌باشد. در صورت برنده شدن و انصراف ۱۰ درصد واریزی به نفع دولت ضبط می‌شود. مزایده در صورت عدم حضور شرکت‌کننده تجدید می‌گردد. ۵۱۴ م.الف

مدیر دفتر اجرای احکام شورا های حل اختلاف سیرجان- عباسلو